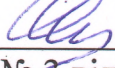

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого

**ТИМЧАСОВИЙ ВНУТРІШНІЙ СТАНДАРТ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ТЕАТРУ,
КІНО І ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІМЕНІ І. К. КАРПЕНКА-КАРОГО
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 026 СЦЕНІЧНЕ МИСТЕЦТВО
ДЛЯ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ**

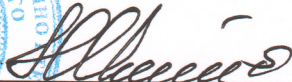
ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою
КНУТКІТ імені І. К. Карпенка-Карого

Голова Вченої ради /Оніщенко О.І./
(протокол № 3 від «28» березня 2023)

ВВЕДЕНО В ДІЮ
Наказом ректора КНУТКІТ
імені І. К. Карпенка-Карого
від «29» березня 2023, № 60-Д

Ректор

 /Кочарян І.С./

1 ПРИЗНАЧЕННЯ І ОБЛАСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ

1.1 Ґрунтуючись на засадах викладених у деклараціях та комюніке Болонського процесу, становлення фахівця у закладі вищої освіти, його підготовка за спеціальностями (напрямами) певних освітньо-кваліфікаційних рівнів повинна відповідати стандартам вищої освіти.

1.2 Стандарти вищої освіти є основою оцінки якості вищої освіти та професійної підготовки, а також якості освітньої діяльності вищого навчального закладу незалежно від його типу, рівня акредитації та форм навчання.

1.3 Процедура стандартизації освітнього процесу запроваджена на виконання вимог закону України «Про вищу освіту», закону України «Про освіту», постанови КМУ «Про затвердження національної рамки кваліфікацій» від 23.11.2011 № 1341, постанови КМУ «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти» від 30.12.2015 № 1187, наказу МОН України «Про особливості запровадження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» від 06.11.2015 № 1151, затвердженого постановою КМУ від 29.04.2015 № 266, наказу МОН України «Про внесення змін до методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти» від 01.06.2016 № 600 (у редакції від 01.10.2019 № 1254), положення «Про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» (затвердженого наказом МОН від 11.07.2019 № 977), стандарту ISO 9001, стандарту і директив ENQA.

1.4 Впровадження стандартизації освітнього-наукового середовища покликане унормувати послідовність дій при розробленні освітніх програм в рамках навчального процесу.

1.5 У цьому документі терміни та визначення вживаються у таких значеннях:

акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програми та / або освітньої діяльності закладу вищої освіти за цією програмою на предмет забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти;

атестація – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам освітньої програми; Галузь знань – основна предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей, за якими здійснюється професійна підготовка;

група забезпечення спеціальності – група педагогічних, науково-педагогічних та / або наукових працівників, для яких заклад освіти є основним місцем роботи і які відповідають за виконання освітніх програм за спеціальністю на певних рівнях вищої та фахової передвищої освіти, особисто беруть участь в освітньому процесі і відповідають кваліфікаційним вимогам, визначеним Ліцензійними умовами. Група забезпечення спеціальності складається / оновлюється на етапі провадження освітньої діяльності за спеціальністю та затверджується наказом ректора;

вища освіта – сукупність систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у закладі вищої освіти (науковій установі) у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на

рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти;

галузь знань – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей;

європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС;

здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються у закладі вищої освіти на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації;

кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту;

компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей.

Компетентності поділяються на:

інтегральну компетентність – узагальнений опис кваліфікаційного рівня, який виражає основні компетентнісні характеристики рівня щодо результатів навчання та/або професійної діяльності;

загальні компетентності – універсальні компетентності, що не залежать від предметної області, але важливі для успішної подальшої професійної та соціальної діяльності здобувача вищої освіти в різних галузях та для його особистісного розвитку;

спеціальні (фахові, предметні) компетентності – компетентності, актуальні для предметної області та важливі для успішної діяльності за певною спеціальністю;

кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС;

ліцензування – процедура визнання спроможності юридичної особи провадити освітню діяльність відповідно до ліцензійних умов провадження освітньої діяльності;

освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу;

освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін,

індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації;

особа з особливими освітніми потребами – особа з інвалідністю, яка потребує додаткової підтримки для забезпечення здобуття вищої освіти;

рівні вищої освіти:

перший (бакалаврський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування складних спеціалізованих задач у певній галузі професійної діяльності;

другий (магістерський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування задач дослідницького та/або інноваційного характеру у певній галузі професійної діяльності;

третій (освітньо-науковий / освітньо-творчий) рівень передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності. Освітньо-науковий рівень вищої освіти передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення;

спеціалізація – складова спеціальності, що може визначатися закладом вищої освіти та передбачає одну або декілька профільних спеціалізованих освітніх програм вищої або післядипломної освіти;

спеціальність – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти предметна область освіти і науки, яка об'єднує споріднені освітні програми, що передбачають спільні вимоги до компетентностей і результатів навчання випускників;

стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до освітніх програм вищої освіти, які є спільними для всіх освітніх програм у межах певного рівня вищої освіти та спеціальності. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості вищої освіти та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти (наукових установ), результатів навчання за відповідними спеціальностями;

студентоцентроване навчання – підхід до організації освітнього процесу, що передбачає: - заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу; - створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії; - побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу;

якість вищої освіти – відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості.

1.6 Позначення і скорочення:

ВБК – вибірковий компонент;
 ЄКТС - Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система;
 ЗВО – здобувач вищої освіти;
 ЗК – загальні компетентності;
 НАЗЯВО – Національне агенство із забезпечення якості вищої освіти;
 НРК – Національна рамка кваліфікацій;
 ОК – освітній компонент;
 ОНП – освітньо-наукова програма;
 ОПП – освітньо-професійна програма;
 ПРН – програмні результати навчання;
 СВО – стандарт вищої освіти;
 СК – спеціальні компетентності.

II. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Ступінь, що присвоюється	Магістр
Назва галузі знань	02 Культура і мистецтво
Назва спеціальності	026 Сценічне мистецтво
Обмеження щодо форм навчання	Обмеження відсутні
Освітня кваліфікація	Магістр сценічного мистецтва, а також професійні кваліфікації, що присвоюються з урахуванням спеціалізацій відповідно певних освітніх програм ВНЗ
Кваліфікація(-ї) професійна(-і) (тільки для регульованих професій)	
Кваліфікація в дипломі	Магістр сценічного мистецтва, професійна кваліфікація відповідно до спеціалізації
Опис предметної області	<i>Знання</i> історії та теорії сценічного мистецтва та виробництва в обсязі, необхідному для виконавської (творчо-виробничої), асистенської, експертно-

	<p>консультаційної, популяризаторської діяльності. Сфера сценічного мистецтва – унікальна та універсальна модель пізнання світу, людської комунікації. Синтетична природа сценічного мистецтва робить його мультикультурним та міждисциплінарним явищем. У сценічному дійстві використовуються виражальні засоби всіх основних видів мистецтва. Це також мистецтво колективне, що потребує чіткою взаємодії та порозуміння різних творчих особистостей.</p> <p>Об'єктом вивчення й професійної діяльності магістрів постають фундаментальні особливості та механізми (методи, методики, техніка та технології) створення (задуму), реалізації та демонстрації (показу, презентації) продукту (твору) сценічного мистецтва, а також співвідношення художньої ідеї та її втілення у сценічному творі в соціальному, культурному та історичному контекстах.</p> <p>Метою навчання є здобуття поглиблених знань та фундаментальної і професійної підготовки у сфері сценічного мистецтва. Окрім того здобуття навичок у сфері дослідницької, наукової, творчої і художньої роботи. Випускники готуються до таких видів професійної діяльності:</p> <ul style="list-style-type: none"> - художньо-творча, науково-дослідницька, дослідницько-конструкторська (у відповідності з обраним профілем); - організаційно-управлінська; - педагогічна.
Академічні права випускників	Випускники мають право продовжувати освіту на третьому освітньо-науковому (доктора філософії) рівні
Працевлаштування випускників	Фахівець здатний виконувати зазначені професійні роботи за класифікатором професій за ДК 003:2010

III. ОБСЯГ КРЕДИТІВ ЄКТС, НЕОБХІДНИЙ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ МАГІСТРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА

Обсяг освітньо-професійної програми – 90 кредитів ЄКТС.

Мінімум 35% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на забезпечення загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціальністю, визначених стандартом вищої освіти.

IV. ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВИПУСКНИКА

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні теоретичні та практичні задачі і проблеми у галузі сценічного мистецтва або у процесі навчання, що передбачає проведення дослідження
-----------------------------------	---

	та / або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов та вимог.
Загальні компетентності	<p>ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК02. Здатність застосовувати фундаментальні знання у практичних ситуаціях.</p> <p>ЗК03. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.</p> <p>ЗК04. Здатність спілкуватися іноземною мовою.</p> <p>ЗК05. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.</p> <p>ЗК06. Здатність бути критичним і самокритичним.</p> <p>ЗК07. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.</p> <p>ЗК08. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК09. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.</p> <p>ЗК10. Здатність працювати як в команді так і автономно.</p> <p>ЗК11. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК12. Здатність розробляти та управляти проектами.</p> <p>ЗК13. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.</p>
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<p>СК1. Здатність до комплексного розв'язання складних професійних проблем в галузі сценічної інноваційної діяльності при глибокому переосмисленні наявних та створенні нових цілісних знань та професійної практики.</p> <p>СК2. Здатність генерувати задум та здійснювати розробку нової художньої ідеї та її втілення у творі сценічного мистецтва.</p> <p>СК3. Здатність до комплексного оперування специфічною системою виражальних засобів (пластично-зображальними, звуковими, акторсько-виконавськими, монтажно-композиційними, сценарно-драматургічними) при самостійному створенні та виробництві сценічного твору.</p> <p>СК4. Здатність до публічної презентації результату своєї творчої (інтелектуальної) діяльності.</p> <p>СК5. Здатність до розуміння та комплексного оцінювання фундаментальних засад культурно-мистецьких процесів.</p> <p>СК6. Здатність оперувати новітніми інформаційними й цифровими технологіями в процесі проектування та реалізації художньої ідеї, осмислення творчого результату.</p> <p>СК7. Здатність до ефективної діяльності в колективі в процесі створення синтетичного за своєю природою сценічного твору, керівництва роботою і / або участі у складі творчої групи в процесі його підготовки.</p>

	<p>СК8. Здатність розробляти і реалізовувати просвітницькі проекти задля популяризації українського й світового сценічного мистецтва, в тому числі і з використанням можливостей засобів масової інформації та Інтернету.</p> <p>СК9. Здатність брати участь у громадських дискусіях, пов'язаних з питаннями історії сценічного мистецтва, його актуального стану та тенденцій його розвитку.</p> <p>СК10. Здатність до критичного аналізу, оцінки та синтезу нових складних ідей у творчо-виробничій сценічній діяльності.</p> <p>СК11. Здатність до спілкування в діалоговому режимі з широкою професійною та науковою спільнотою та громадськістю в галузі сценічного мистецтва та виробництва, до взаємодії із представниками інших творчих професій у т.ч. і на міжнародному рівні.</p> <p>СК12. Здатність співвідносити особисте розуміння художньої ідеї та твору із зовнішнім контекстом.</p> <p>СК13. Здатність до ініціювання інноваційних сценічних проектів, фестивалей та конкурсної діяльності, пропагування кращих зразків національної та світової сценічної спадщини.</p> <p>СК14. Здатність передавати знання про сценічне мистецтво та практичний досвід різноманітними шляхами та засобами.</p>
--	---

V. НОРМАТИВНИЙ ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА, СФОРМУЛЬОВАНИЙ У ТЕРМІНАХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Здобувши Другий (магістерський) рівень вищої освіти, випускник має демонструвати такі результати навчання.

<p>Програмні результати навчання</p>	<p>ПР01. Володіти культурою мислення, здатністю до узагальнення, аналізу і синтезу в професійній діяльності.</p> <p>ПР02. Вміти вільно оперувати всім комплексом отриманих знань.</p> <p>ПР03. Володіти державною мовою України, культурою висловлювання, вмінням логічно будувати власне мовлення (письмове та усне).</p> <p>ПР04. Вміти вільно вести на іноземних мовах бесіду-діалог за фахом; перекладати фахові тексти без словника.</p>
---	---

ПР05. Вміти здійснювати пошук інформації в мережі Інтернет, вільно застосовувати можливості інформаційних технологій у професійній діяльності.

ПР06. Вміти адекватно сприймати критику і знаходити відповідні шляхи реагування на неї, критично оцінювати власну діяльність та її результати.

ПР07. Вміти адекватно оцінювати нову ситуацію та здійснювати пошук можливостей до адаптації та дії в її умовах.

ПР08. Виявляти здатність до генерування нових ідей.

ПР09. Вміти виявляти, ставити та вирішувати проблеми, аналізувати проблемні ситуації й приймати обґрунтовані рішення для їх розв'язання.

ПР10. Вміти застосовувати й удосконалювати навички міжособистісної взаємодії.

ПР11. Володіти виконавськими вміннями й навичками професії, елементами внутрішньої і зовнішньої техніки виконавця (постановника) в межах обраного фаху.

ПР12. Вміти самостійно відтворювати в художніх сценічних образах власну здатність до творчого сприйняття світу.

ПР13. Оперувати специфічною системою виражальних засобів (пластично-зображальними, звуковими, акторсько-виконавськими, монтажно-композиційними, сценарно-драматургічними) при самостійному створенні та виробництві сценічного твору.

ПР14. Обирати та аналізувати художній твір для показу (демонстрації), самостійно визначаючи спосіб його інтерпретації.

ПР15. Обирати художні засоби, необхідні для відтворення креативного задуму при реалізації сценічного твору (проекту).

ПР16. Вміти знаходити адекватні засоби презентації результату своєї творчої (інтелектуальної) діяльності.

ПР18. Знати історію відповідної галузі світового й українського сценічного мистецтва, особливості організації сценічної справи у межах різних історичних (культурних) епох.

ПР19. Знати основні етапи (епохи, стилі, напрямки) у розвитку музики, літератури, образотворчого мистецтва,

	<p>кіно; історичні та сучасні факти про життя і творчість видатних особистостей у сфері мистецтва.</p> <p>ПР20. Вміти оцінювати досягнення художньої культури в історичному контексті, здійснювати аргументований критичний аналіз творів сценічного мистецтва.</p> <p>ПР21. Вміти орієнтуватися у напрямках та концепціях сучасного художнього життя, у розвитку сценічного мистецтва, осмислювати тенденції сучасних культурно-мистецьких процесів.</p> <p>ПР22. Володіти навичками наукового опрацювання літератури (включаючи оформлення бібліографії, правила цитування тощо), вміти застосовувати раціональні прийоми пошуку, відбору, систематизації та використання інформації.</p> <p>ПР23. Вміти використовувати можливості новітніх інформаційних і цифрових технологій в процесі реалізації художньої ідеї та осмислення творчого результату.</p> <p>ПР24. Володіти професійною лексикою, грамотно використовувати її у подальшій професійній діяльності.</p> <p>ПР25. Застосовувати розуміння природи художнього синтезу в ефективній діяльності зі створення сценічного твору у складі творчої групи.</p> <p>ПР26. Брати участь у розробці й реалізації просвітницьких проєктів, спрямованих на популяризацію історичних досягнень українського й світового сценічного мистецтва, пропагувати високохудожні витвори сучасного мистецтва.</p> <p>ПР27. Вміти здійснювати спілкування в діалоговому режимі з широкою професійною та науковою спільнотою та громадськістю щодо питань сценічного мистецтва.</p>
<p>Набуті навички</p>	<p>Знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - філософські аспекти пізнання закономірностей наукової і художньої творчості; основні тенденції розвитку історії мистецтва; принципи реалізації освітніх програм у вищій школі, види педагогічної діяльності і методичної роботи у вищій школі, методики навчання, які тут використовуються; - основні правові, економічні норми міжнародного права в області культурного менеджменту; принципи релігійної толерантності; умови формування особистості, її свободи,

	<p>відповідальності за збереження культурних цінностей, моральних обов'язків людини.</p> <p>Вміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - пояснювати феномен культури, її роль у людській діяльності; роль мистецтва і науки у розвитку цивілізації та пов'язані з ним сучасні та естетичні проблеми; - презентувати на громадських форумах, конференціях лабораторіях продукт власної творчості, працювати з документами творчих грантів та організацій у сфері культурного менеджменту; - передавати знання про сценічне мистецтво та практичний досвід різноманітними шляхами та засобами. Самостійно розробляти педагогічні методики викладання фахових дисциплін (відповідно спеціалізації) (практичну і теоретичну їх складові). <p>Володіти якостями творчого самостійного мислення і наукового пошуку; нормами професійної культури викладу матеріалу і наукової полеміки.</p>
--	---

VI. АТЕСТАЦІЯ ЗДОБУВАЧІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

<p>Форми атестації здобувачів вищої освіти</p>	<p>Державна атестація здійснюється у формі - публічного захисту або демонстрації кваліфікаційної роботи (творчого проекту).</p>
<p>Вимоги до кваліфікаційної роботи та її публічного захисту</p>	<p>Кваліфікаційна дипломна магістерська робота <i>для освітньо-професійних програм</i> – це творча робота (проект) студента, яку він реалізовує самостійно і демонструє прилюдно, а також супроводжує пояснювальною запискою (науковим обґрунтуванням концепції проекту, методики тощо);</p> <p>Публічний захист кваліфікаційної роботи здійснюється відкрито і гласно, вона повинна бути оприлюднена на сайті або вищого навчального закладу, або випускової кафедри, або в електронному депозитарії навчального закладу.</p>

VII. ВИМОГИ ДО НАЯВНОСТІ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У закладі вищої освіти повинна функціонувати система забезпечення вищим навчальним закладом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості), яка передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- 6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;
- 9) інших процедур і заходів.

Система забезпечення закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) оцінюється Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти або акредитованими ним незалежними установами оцінювання та забезпечення якості вищої освіти на предмет її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти, що затверджуються Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти, та міжнародним стандартам і рекомендаціям щодо забезпечення якості вищої освіти.